

facere possit delicus possessionem
 paradisi. Talis ē enī dñi regnū celorū.
 qui et meretrices et publicanos ita
 probabiles reddat ut digni apparent
 grē et glē que illuc. ē. Quem admodū
 enī medicū tunc maxime ammirām.
 cū uideremus cum difficiles hominū
 ualitudines curantem mortisq; peri
 cula medendi arte uincētē. Ita et
 xp̄m ammirari iustum ē quando in
 sanabilia uulnera incorporib; et m̄
 tib; curat. quando publicanū et me
 retricem. ad tantam sanitatē pducit.
 ut etiam celos dignos ostendat. et qd
 tale quietis egerat Latro. ut post erucē
 quā meruerat repente paradiſo dign
 iudicaretur. Uis breuitate dicā uirtutē
 fidei eius quando petrus negabat
 deorsum tuncille confessus ē sursum.
 et hec non ut accusans beatissimum
 petrū locutussum. Absit. sed latroni
 magna nimitatē ostendere uolens.
 Nā ille discipulus minas abiecit
 pelle non sustinuit. Latro uō multitu
 dinem totius uidens circū stantem
 et clamantē insanias blasphemias et
 obprobria atq; maledicta rauulantē
 non attendit non cogitauit uisibile
 qui crucifigebatur. sed oculus fidei hāc
 cuncta transcurrēns. ut abiecta et
 leuia ueritatis. Impedimenta prete
 riens et relinquens. Cognouit dñm
 celi et ait dicens. memento mei dñe
 in regno tuo. Non enī breui cōmemo
 ratione mittamus latronē istum.
 neq; confundimus doctorē eū accepe.
 quē dñs nū non erubuit in paradise
 introducere. Ne inquā erubescamus
 magistrū habere hominē. quante
 om̄i generis humani naturā meruit
 dignus haberi regni celorū. Sed sin
 gula intentius disquiramus. ut uir
 tutem crucis agnoscamus. Non dixit
 ad eū dñs quē admodū ad petrum.
 Uenī post me faciā te pescatorem
 hominū. Nec dixit quē admodum
 ad discipulos. qm̄ sedebitis sup duo
 decim trib; isti. Sed ne qualecūq;
 uerbū dignatus ei dicere nullum
 miraculum ostendit. non mortuū.

suscitatū. non demonē expulsum. non
 mare obediens. nondeniq; aliquid
 aut dregno celorū ē. locus aut de
 gehenna cominatus ē. et prior om̄i
 latro confessus ē. cum et hec alio ex
 probrantē. In properabat enī et alius
 latro. Uidisti latronē et latronem
 ambo inerue. ambo conuersatione
 latrones. ambo exadē malignitate
 uenientes. sed iam non ambo in hisdē
 mentib; et meritis constituti. Nam
 aliis quidem regnū adipisceretur.
 aliis uō ingehenna mittebatur. Ita
 et pridie in discipulis simile discrimen
 fuit. Nam et iudas quidē discipulū
 et illi undecim. sed illi quidē dicebant
 dño. Vbi uisparemus tibi pascha
 manducare. Ita uō ad tradendū
 festinabat. ita et in hoc loco latro
 et latro. sed unus quidē improprie
 bat. aliis adorabat. aliis blasphemabat.
 aliis uō laudabat. et blasphemantē
 corripiebat dicens nec
 times dñm tuū. Uidisti fiduciam
 latronis. uidisti liberā voluntatē
 inerue. uidisti philosophiam in
 tribulatione et reuerentia diuini
 timoris insuppicio. Qm̄ quidem
 in se met ipso erat et clavis confixus.
 non sauciū intellectū. nec confi
 xum sensum habebat. Quis non
 ammiretur et cōpungatur. non
 solum enī quod in ipso erat. sed ea
 que circa ipso erant relinquens.
 alterius curā gerebat inerue doc
 tor effectus. et corripiens et dies.
 nec times dñm tuum. Noli inquit
 attendere iudicio huic quod deor
 sum aiudice. Alius enī iudex iniusti
 bilis ē. Non ergo consideres quia
 deorsum aiudice mortale condēp
 natus ē. Non enī talia sunt supna
 iudicia. Hic enī interreno iudicio.
 et iusti condēpnantur et iniusti ef
 fugiunt. et redimuntur. Uolentes nāq;
 et nolentes multū errant qui audi
 ent. ignorantes enī iustitiā sedu
 cuntur. Uel certe pauaritiā corrū
 puntur ut sanguinē innocentium